

HALADÁS

VASÚTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LASZLÓ ifj. GÖRGEY LÁSZLÓ ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre ... 8 korona.
Fél évre ... 4 korona.
Negyed évre ... 2 korona.

Szerkesztőség:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.
Megjelen minden vasárnap.

Önképzés.

Miskolcz, márczius 16.

(—s—ő—) Nem mindenki nevelkedhetett oly körülmények között, hogy gyermekkorában a kellő iskoláztatás és a társadalommal való érintkezés után elsajátíthatta volna azt az általános műveltséget, a melyet jelenlegi helyzete és a modern társadalom tőle megkíván.

Vagy az anyagi körülmények, vagy az iskolának hiánya, majd az olyan helyen való felnövekedés, mely a társadalommal való érintkezéstől elzárja az embert, az akadályozza, hogy csupán azon ismereteket szerezhette meg sokszor az illető, melyek jelenlegi helyzetének, állásának betöltésére feltétlenül szükségesek.

Ámde a mai társadalom, melyben az egyes társadalmi osztályokat az általános műveltség, az intelligenciának foka határozhatja csak meg helyesen, nem elégedhetik meg avval, hogy valaki a hivatásával járó kötelességeket és ismereteket bírja csak, hanem megköveteli mindenkitől azt is, hogy bírjon azzal a műveltséggel is, a mely szükséges abban a körben a melyben mozogni akar, mert különben elszigetelten fog állani a társadalom őt körébe befogadni nem fogja.

Ezért, a társadalomban elfoglalandó helyzet megalapításához szükséges az önképzés, az általános műveltség azon hiányainak pótlása, melyet nevelkedésünk közben bármely okok miatt is nem sajátíthattunk el.

És ha szükséges ez általában mindenkinél, a ki a társadalomban akar élni, annál is inkább szüksége van erre a vasutasnak, a kinek hivatásánál fogva a közönséggel, a társadalom minden rétegével folytonos érintkezésben kell lennie, mert különben mellőzésben lehet osztályrésze és még az a szűkebb társadalmi osztály sem fogadja őt be körébe, a melyben helyzetéhez mértén élnie kell, nem hogy a műveltebb emberek társaságába, a magasabb társadalmi osztályba való juthatás is nyitva volna előtte.

Ne restellje azért senki a fáradtságot, a ki érzi magában, hogy a helyzetének megfelelő és azzal az általános műveltséggel nem rendelkezik, a melyet a társadalom tőle megkíván, hogy a hiányokat önképzéssel, szorgalommal, részben hasznos könyvek olvasása, részben a körülötte mozgó társadalmi élet szokásainak megfigyelése által pótolja.

Senki sem mondhatja azt, hogy nem ér erre rá, mert bármily erős elfoglaltság mellett is marad mindenkinek szabad ideje arra, a mit szebben, nemesebben és hasznosabban semmi esetre sem tölthet el hogy önmagát művelje, képezze, hogy ez által méltó helyet szerezhessen magának a társadalomban.

Fegyelem és rendbirság.

— Iria: **BacsKay Dezső.** —

Ismeretes az a mese, mely szerint egy haladkló atya fiait magához híván, elibök tett egy vesszőköteget, hogy azt törjék ketté. A fiuk a legnagyobb erőlködés mellett sem voltak rá képesek. Ekkor az atya azt mondá, hogy oldják szét a vesszőköteget, minek megtörténte után a széthullott egyes vesszőszálakat a fiuk könnyen kettédördelték. Ezzel akarta a gondos atya fiaiban az összetartás érzetét felköltetni, mert míg összetartanak, erősek, de szétzúllva az egyesekkel könnyen végez az ellenség. Természetes, hogy annak az összekötő zsinagnak jó erősnek kell lennie, hogy czéljának megfelelhessen.

Ennek a köteléknek szerepét tölti be hivatalos életünkben a fegyelem, mely, ha erős ha minden tag tudatában meg van az, szerfelett nehéz szolgálatunkat aránylag könnyebbé teszi.

Hogy ez a fogalom oly kevéssé népszerű, annak okát — szerény véleményem szerint — abban kereshetjük, hogy sokan téves nézeteket táplálnak annak lényege felől.

Helytelen a fegyelemnek olyan értelmezése, mely szerint az csak arra való volna, hogy az alantasabb közegek minél mélyebben görnyedjenek a felsőbbek előtt, hanem való színében tekintve azt, bizonyos szabályok összeségének fogjuk látni, mely szabályok egyaránt kötelezők egy testület valamennyi tagjára nézve, hogy a testületi együttműködés sikere biztosíttassék. Ehhez pedig feltétlenül szükséges, hogy az egyéniség egy közös intézőségnek alárendeltessék és ez utóbbi intenciói szerint érvényesüljön.

A fegyelem érzete megalázó nem lehet, ha annak szellemét átértéztük. Feltaláljuk azt az értelmesebb állatok társas életétől kezdve mindenütt, a hol együttes működés útján elérendő eredmény a czél. Az ország legelső, legtekintélyesebb testülete a — parlament — pártfegyelmet ismer, lehetne-e erről szó ott, ha a megalázkodás érzetével járna? Bizonyára nem!

De az egyéni szabadság rovására sem írható a fegyelem érzete ép oly kevéssé, mint ha valamely együletbe belépve, annak szabályai szerint jár el az új tag. Kinek kinek módjában állott a kötelékbe lépés előtt megismerni azokat a jogokat és köteleességeket

TÁRCZA.

Jön óra . . .

*Jön óra, mikor nem kellene más,
Csak vig muzsika, zaj, táncz, mulatás,
Tánczolva, dalólva nevetni a létet —
S feledni téged! . . .*

*S van óra, mikor más semmi se kell,
Csak csend, hol a sóhaj a légbe vesz el,
És mást se teszek, ha rám jön a bánat,
Csak sírok utánad! . . .*

Komáromi Jzsó.

Naplótöredék.

A „Haladás“ számára írta: **Lesskó Sándor dr.**

Balaton-füredi tartózkodásom alatt minden esztendőben meglátogatom a regényes fekvésű tibanyi kolostort, melynek lakói régi ismerőseim. Ezen látogatásaim alatt mindig szentelek kis időt a kolostor ieveltárának is, melyben sok érdekes és nagybecsű tudnivalókra akadok. Egy szer kíváncsiságomnak kielégítést keresve, régi fóliánsok és ócska pergamentek között egy el-sárgult kéziratra akadtam. Érdeklődéssel olvastam el. Egy emberi élet mélységes fájdalma, gyötrelme volt megírva benne; egy szerzetes szívilága feltárva, ki titkon szenvedett míg élt és haláláig gyöttrődött czéllája borzalmasan rideg és zord falai között. Ime a történet.

* * *

Egy udvarházban laktunk; atyám Ilonka előkelő és gazdag szüleinek ispánja volt. A szülők közti áthidalhatatlan válaszfal azonban köztünk; gyermekek között nem állott fenn; együtt nőtünk fel Ilonkával, együtt játszottunk a virágillatos kertben, kettesben szedtük a mezők virá-

melyek reá új helyzetében várnak és egyéni szabadságában állott azokat magára nézve kötelezőkké tenni, vagy mellőzni.

Midőn a független állampolgár vasuti alkalmazottá való kinevezését elfogadja — a mit teljesen szabadakaratból, kényszerítő befolyás nélkül tesz — ezáltal aláveti magát a vasut alkalmazottaira fennálló és még alkotandó utasításoknak és szabályoknak.

Mínt hogy ezen kötelező ígélet beváltása nemcsak hogy nem megalázó, de sőt férfias becsület dolga is, éppen olyan természet-szerű a fegyelem érzetének kötelező volta, mint a mennyire természetes, hogy korrekt férfi azt, a mit tenni külső kényszer nélkül megígért, magára mindenkor kötelezőnek ismeri.

Tudjuk, hogy csatát nyerni csak fegyelmezett sereggel lehet, nem egy példa bizonyítja, hogy fegyelmezetlen túlerőt győz le a fegyelmezett kisebb csapat. Fegyelem tekintetében a katonaság szokott példaképpen említettetni, ezért kívánnak rendeleteink katonaság magatartást a vasuti szolgálatban, ezáltal a fegyelem érzetét fokozva. A katonaságnál már béke idejében fennálló példás fegyelem háborus időben oly ideális magaslatra emel-

kedik, hogy a siker nem fog egyesek lanyhaságán, vagy engedetlenségén megtörni.

A vasuti szolgálat tulajdonképen egy szakadatlanul vívott háboru, melyben minden egyes közkatona folytonos harcban áll az elemekkel, saját emberi gyöngeségeivel, a természetellenes éjjeli munka okozta kimerültséggel és álmoossággal. Társainak és önmagának testi épsége, a rábizott élet- és vagyonbiztonság az, melyért küzdenie kell.

Itt nincs kivívott, diadalnyert esata, mely után édes nyugalom és babér vár a hősökre, itt a legjobb eredmény az, hogy miután mindenki megtette kötelességét — nem történt baj. Ez a körülmény pedig a laikus nagyközönség szemében nem érdem, csak rendes állapot, a mi feltűnést nem okoz, mert hiszen ennek természetszerűleg úgy kell lenni, senki sem tett többet, mint a mennyi kötelessége volt, senki sem szerzett fölös érdemeket, melyekért talán elismerés is illethetné. Pedig éppen az az érdem, hogy kötelességüket oly nehéz helyzetben is megtették a közkatónák. Ezért van, hogy egész élet tevékenységét igénylő szolgálat után a valóban jól megérdemelt nyugalomba vonulót a névtelenség homálya nyeli el.

gait s fontuk koszoruba; együtt kergettük az aranyos pillangót a pagonyan s megosztottuk egymással híven örömeinket és bánatunkat.

Igy szerető testvéreként töltöttük el gyermekéveinket s nem vettük észre, hogy immár kinőttünk e korból, a mikor is szüleink időszérűnek látták elválasztani bennünket egymástól s az élethivatásra előkészíteni.

El kell válnunk! Ott kellett hagynom a földet, melyen születtem s felnöttem; a szülői házat, az ismerős arcokat és elmenni messze távolba — ismeretlen tájakra, idegenek közé, mert szólított az élet. És legfájdalmasabb volt az elválás a játszótárstól, a baba-arczu kedves leánykától. Addig, míg a mindennapi együttlét megvolt, gyermekes szeretettel ragaszkodtam hozzá; de most a válás gondolatánál, valami más érzés nyilalt a szívembe. A leányka egyszerre más alakot öltött előttem. Éreztem, hogy szeretem őt. . .

Hogy Ilonka mit érzett, azt nem tudom, de a búcsu pillanatában, midőn szótlánul csókot lehelt ajkaimra, sejtendem engedte érzelmeit. És e csók vigasztalom lett, ez enyhítette a válás keserűségeit. . .

Ilonkát zárdába adták, engem pedig elvittek

messze idegenbe a kolostor csendes falai közé. A papi pálya volt számomra kiszemelve, — akaratom ellenére.

Mit érezhettem mást, mint kétségbeesést s vigasztalan fájdalmat; — lelkemben örökös gyötrellem honolt. Úgy tűnt fel előttem, mintha gyermekségem s kora ifjúságom csak édeni álom lett volna, melyből a sors durva kézzel felrázott és kilökött az élet forgatagába. A papi pálya nem az én lelkületemnek való volt; hányszor akartam ott hagyni, de hiába volt minden. Mikor jó anyámat előttem zokogni láttam, meglágyultam s maradtam; anyámért feláldoztam jövő boldogságomat s rabbá tettem egész életemet.

Ámde az idő jó orvos; lassankint behegesztette a fájó sebeket, hozzászoktam a rideg köravezethez s beletörődtem szomorú sorsomba. Ilonka emléke bennem élt még, de úgy hittem, hogy az iránta érzett szerelmem tápot nem nyerve, kialszik idővel. Hisz e szerelem úgy is csak üres, hiába való ábránd, mert úgy sem lehettünk egymáséi soha; a születés, a rang s a vagyon mély választófalat vontak közöttünk; jobb így a zárdába eltemetve lenni s örömtelenül, de nyugalomban átélni az életet.

Ha tehát a katonaság béke idején is szükségesnek tartja a fegyelem szigorú fentartását, mennyivel inkább szükség van arra a vasuti szolgálatban, hol a katonák fentiek szerint állandó háborus időt élnek.

A fegyelemszegés a vasutasoknál általánosságban elfogadott elvek szerint, pénzbirrássággal toroltatik meg. Sokat hallottunk e fölött pro és kontra érvelni, de tény az, hogy más eszköz nem állván a szolgálati főnök rendelkezésére, kénytelen ezt a módot fogadni el, a mi pedig nem annyira a kihágást elkövetőt, mint annak ártatlan családtagjait sújtja.

Az apa megfelelően övéiről és szolgálati kötelességéről, hanyagságot követ el, mely esetleg súlyosabb természetű lévén, szigorú elbírálás alá kerül, ennek az eredménye az, hogy leközelebbi fizetése fejében nevének — ki az elfoglalt családfő helyett legtöbbször a család anyagi ügyeit intézi — egy tetemesen megcsontított összeget ad át, holott a szerény költségvetésben már minden fillér helye előre meg volt állapítva. Nem marad más hátra, mint a már kilátásba helyezett gyermekruhácskáról vagy cipőről lemondani, esetleg a tandíj és tankönyvek

árát fordítani a mindennapi élelemre, mert elvégre is élni kell.

Bármennyire belátja egy emberiesen gondolkozó szolgálati főnök ezen állapot siralmas voltát, nem tehet másként, mert midőn a birságot kiszabja, az egyes emberek érdekeinél szélesebb körű, általánosabb érdekek vezetnek, mely szerint ezek biztonságát előbbre helyezi az egyesekénél, kik elvégre is első sorban maguk tartoznak családjukkal gondolni és őket a birságok révén rájuk háruló veszteségtől, nélkülözéstől megóvni.

Nem tehet különbséget a szolgálati főnök az alája beosztott személyzet között azért, mert egyiknek nagyobb számu családja van mint a másoknak, egyforma mértékkel kell mérnie mindenkinek az igazságot és a kiszabandó büntetés mértékénél mindig csak az elkövetett vétség nagyságára tekinthet.

A ki családját szereti, módot fog találni arra, hogy javulásuk, boldogulásuk elé gátat ne vessen, nehéz küzdelmében erőt fog neki adni az a tudat, hogy szeretteiért végzi nehéz munkáját és azok boldogulása működésének legszebb jutalma.

Igy mult az idő, multak az évek, míg végre aldozárrá lettem. Legelső utam a rég nem látott kedves otthonba vezetett. És a viszontlátás alkalmával ismét felszakadtak a hegedő sebek, szívem ismét martaléka lett régi érzelmeimnek. Ifjuságom ábrándját, eszményi világom tündéri álmát, mely már ködfátyolként lebegett előttem, ismét feljúltni láttam. Ő mennyasszony volt s én éppen az esküvőre tértem haza. Szerettem volna menekülni innen s messze menni e helytől, melyet előbb még oly kedvesnek találtam. De nem bírtam távozni. Feljult bennem minden emlék! Milyen boldogság is volt ő velem színes pillék után futni, — csobogó esermely partján pacsirta-dalt hallgatni, az illatos és selymes pázsiton fogócskát játszani; ő volt az életem, — s most ő a boldogtalanságom . . . A lappangó tűz teljes erejével kitört, szerelmem egészen rabjává lett, — megfeledeztem kötelességemről, melylyel hivatásomnak tartoztam s őt, gyermekkorom eszményemet ültetem szívem oltárára, mely egyedül Istené. Büvkörében kívántam lenni mindig, hogy gyönyörködjem nefelejtéskék szemében, hamvas arcában, ritmikusan ringó termetében.

Gyermekéveink barátságára hivatkozva, azt kívánta Honka, hogy én adjam reájuk az egyházi áldást. Megtettem, de milyen kint és gyötrelmet éreztem e magasztos ténykedés alatt, midőn levontam újjáról a kis arany gyűrűt, mely örökre lekötötte imádottjához! Szívem örülten dobogott, féltem, hogy összeroskadok a bensőmet kegyetlenül marcangoló nehéz fájdalom súlya alatt; — egy perczen úgy hittem, hogy az arcomba tóduló vér forrósága lángba borít, eléget, a másokban ismét halotti sápadtság ült arcomra . . .

Hiába küzdöttem enmagammal, hiába hívtam segítségül az Istent, kinek szolgálója valem, nem bírtam menekülni az ígézettől . . .

És látnom kellett mindennap az ő boldogságát. Szabad volt gyönyörködnöm az imádott lényben, de benső világomat feltárnom nem lehetett előtte. Hivatásom, esküm s immár a nő szentsége visszatartott minden esztelen lépéstől; ajkaim némák maradtak! A belső tusa, a lelki gyötrelmem, mely foszlánynyá tépte lelkemet, megsemmisített, összetört testileg is. Betegen és összetörve hoztak a zárdába vissza, gyógyulást, enyhet keresni. Mindhiába! itt is látom az ő

A kihágási büntetőtörvény 46-ik §-ának alkalmazása a vasutat illetőleg.

A kihágási büntetőtörvénykönyv 46. §-ában meghatározott hatóságsértés fogalmát igen sokan, nemcsak laikusok, hanem törvénytudó bírák is összetévesztik a büntető-törvénykönyv 261. §-ában meghatározott becsületsértés fogalmával és viszont; amin nem is lehet csodálkozni, mert a kettő közötti határvonal annyira elmosódó és határozatlan, hogy egyik-másik esetben a legjobb jogásznak is dolgot ad a fentebbi szakaszok határozmányainak helyes alkalmazása, pedig ugy magát a cselekmény természetét, mint az ennek nyomán alkalmazandó eljárást illetőleg mégis igen lényeges különbség van a kettő között.

A kellő megérthetés kedvéért lássuk a „hatóságsértés” és „becsületsértés” büntető-törvénykönyvi meghatározását.

„Hatóságsértés” a kihágási büntető-törvénykönyv 46. §-a szerint akkor forog fenn, ha valaki „a hatósági hivatalnokot, vagy közeget hivatalos eljárásában sértő kifejezésekkel illeti; „becsületsértés”-t pedig akkor követ el valaki a büntető-törvénykönyv 261. §-a szerint, ha más ellen meggyalázó kifejezést használ, vagy meggyalázó cselekményt követ el.

Már most, ha például a jegypénztárnál azt mondja valaki a jegykiadó hivatalnoknak:

alakját, nem bírom felejteni. — nappal napom, éjjel csillagom; bárhova megyek, előttem áll képe, velem van ébren és álmaimban, — mindig — mindenütt! . . .

Oh Isten, mivel tudsz kárpótolni mérhetetlen boldogtalanságomért? Semmivel, érzem, semmivel a mártírok tövis koronájáért; vagy talán a túlvilágon kárpótolva leszek, hogy egy reménytelen életet átszenvedtem? . . .

*

Itt vége szakadt a kínzó vallomásnak.

Kíváncsi voltam a történet végére is; — egy idősb pátertől megtudtam, hogy a kézirat írója egy fiatal ábrándos benzés, ki férfi kora kezdetén beteg lett, sorvadt és meghalt. Egy reggel az oltár lépcsőjére borulva, halva találták a templomban.

Az orvosok szerint szívszélhűdés érte, de én azt hiszem, hogy a szíve hasadt meg . . .

46

„arczátlanság, pimaszság, számárság, hogy nem akarja felváltani a 20 koronásomat, mikor látom, hogy megvan hozzá a szükséges aprópénz”, ez hatóságsértés. Ha pedig ugyanaz az utas azt mondaná: „arczátlan, pimasz, számár, miért nem váltja stb.”, akkor ez már határozottan becsületsértés volna, jöllehet első látszatra a kétféle kifejezés teljesen egyetértelműnek látszik.

Hatóságsértés az első azért, mert az illető utas nem saját személyében, s nem meggyalázó kifejezéssel sértette a jegykiadó hivatalnokot, hanem sértő kifejezéssel illette hivatali teendőinek teljesítési módját, a mi által tulajdonképen nemcsak maga a hivatalnok, hanem a hivatal is sértve van. Nem az illető hivatalnok magánszemélyét meggyalázó az első esetben használt sértő kifejezés, mert nem magát a személyt, hanem hivatalos eljárását illetőleg mondatott.

A második esetben azonban már határozottan becsületsértés és nem hatóságsértés forog fenn, mert igaz ugyan, hogy hivatali teendőinek teljesítése között érte az illető hivatalnokot a sértés, csak hogy ez esetben nem eljárására alkalmaztatott, hanem saját személyét illette az utas meggyalázó kifejezéssel. Meggyalázó ebben az esetben a számár kifejezés azért, mert a magy. kir. kuriának 1882. évi június 20-án 2573. sz. alatt hozott döntvénye szerint hivatalnok egyénre nézve határozottan megszegyenítő, tehát meg-

Innen-onnan.

Telefonnál.

Egy törzsvendég hazulról telefonál a kávéházba a főpinczérnek:

— Halló, Jean, nem felejtettem ott az esernyőmet? Jean a szegletből felkap egy esernyőt s belekiált a telefonba:

— Ez az, kérem?!

Jaj ne csókolj, kedves feleségem,
Hisz ez a csók ugyse édes nékem.
Oh, mert ajkad tüzes czuppanása:
Tudom, hogy csak egy új ruha ára.

A szerencsétlenség színhelye.

Utaz (a kalauzhoz): Mondja csak, miért fűtül a vonat ezen az állomáson mindig oly iszonyatosan?
Kalauz: A mozdonyvezető ezen az állomáson ismerkedett meg a feleségével.

A kézcsoókért a leányok,
Haragusznak, van is rá ok.
Mért is juttatád a kéznek,
Mi az ajkat illetné meg?

A. Mennyire megy a fizetésed?
B. Fölmegy a harmadik emeletre.
A. ?
B. Ott lakik a szabóm meg a suszterem,

gyalázó, ha értelmiségi foka olyan, amilyenre a „szamár“ átvitt értelmű jelzőt szokták alkalmazni.

Nem becsületsértés, hanem csak hatóság-sértés a sértő kifejezés akkor is, ha a sértő kifejezés nem foglal oly fogalmat magában, a mely az illetőre nézve, a kire alkalmaztatott, megvalósulása esetén meggyalázó volna.

Igy, ha egy utas a kalauznak, a mikor a jegyvizsgálat eszközlése céljából a kocsiszakaszbba lép, azt vágja oda: „a Krisztusát magának, menjen innen és ne zavarjon“, ez hatóságsértést állapítana meg; ha ellenben azzal fogadná a belépő kalauzt, hogy: „menjen innen, mert — megrugom“, ez már háztározottan becsületsértés volna.

Nagyon lényeges a hatóságsértés és becsületsértés közötti különbség azért, mert a hatóságsértés kihágás, s ezt első fokban a sértés színhelye szerint illetékes járási főszolgabíró, városban a rendőrkapitány bírálja el a sértett felettes szolgálati hatósága panaszára, még pedig hivatalból; a becsületsértés ellenben a sértés helye szerint illetékes kir. járásbíró elé tartozik s miután magánvádra üldözendő cselekmény, a büntető eljárást csak a sértett személyes panaszára indítják meg.

Dr. Iharos István.

A podolin—oriói vasut kiépítése.

Miskolcz, márczius 16.

Az elmúlt napokban a poprádvölgyi vasut igazgatóságának tagjaiból és a szepes- és sáros-megyei orsz. képviselőköl álló küldöttség járult a kereskedelemügyi m. kir. miniszter elé, a ki előtt a küldöttség vezetője, *Tolnay Lajos* a Poprádvölgy azon óhaját tolmácsolta, hogy a már régóta tervezett podolin—oriói vasut ügye mielőbb a megvalósulás állapotába jusson.

A tervezett vasut engedményesei, *Keller Pál* és dr. *Csáky Károly* már 1899-ben szorgalmazták a vasut kiépítését, azonban a vasut engedélyezési tárgyalása óta, a kiépítés ügyében nem történt semmi. Pedig sürgős segítségre van szükség, mert a törzsrészvénytöket aláírók a folytonos halasztgatás miatt elvállalt kötelezettségük alól már szabadulni akarnak s így a nevezett vasut kiépítését komoly veszély fenyegeti. Eltekintve attól, hogy e vonal kiépítése nagy hadászati fontossággal bír, a podolin—oriói vasutvonal létesítése fontos kulturális és közgazdasági érdek is, mert a Poprádvölgyben fekvő összes városok és helységek mezőgazdaságának,

A HÉT TÖRTÉNETE.

Miskolcz, márcz. 15.

(dr.) A héten immár ötvennegyedszer ünnepelték meg ama nevezetes márczius idusának évfordulóját, a mikor Petőfi lángszávu „Talpra magyar“-ja nyomán mint egy ember állott talpra az egész nemzet aprajagyja, hogy a mindenünnen fenyegető ellenséget az ország határaitól elűzze.

Assonánus accordként hatja át ezuttal ünneplő szívként a rokonszenves bur nép szabadságharcának kiemelkedő momentuma.

Hosszabb időn keresztül egyébről sem adott hírt a táviró, mint a hőslékű faj végvonaglásairól s már-már csak napok kérdésének tartottuk, hogy végleges kimulását adják tudunkra s ime most meg arról tudósít a táviró, hogy a burok hírneves tábornoka Delarey, a mindig szerencsetlen Methuen angol tábornok fölött fényes győzelmet aratott. Methuen 1100 főnyi seregéből 550 embert Vryburgból a esata színhelyéről egész Marybogo-ig kergettek a burok, a többit pedig részben megölték, részben foglyul ejtették. Maga Methuen is egész tisztikarával foglyul esett. — Zsákmányul esett egyuttal az összes lövő- és élelmiszer készlete is.

* * *

A mindig jókedvű Párist márczius 10-ike óta egy nagyarányu tüzeset tartja izgatottságban. Kedden este a Montmartre-utczán a Linoleum-társaság nagy háza kigyuladt s a tűz a szomszédos házakra is oly gyorsan

átterjedt, hogy csakhamar hét, több emeletes házból álló háztömb lett a lángok martalékává. A ház lakói közül többen, egy nyolczvan esztendő s matróna is, áldozatul esett a tűzvésznek. Ezeknek megszenesedett holttestét csak a romok eltakarításakor találták meg. A kárt 20 millió koronára becsülték.

...

A most elmúlt héten a mi vidékünket sem kímélte meg a szerencsétlenség.

Hesz Miklós tüzérhadnagy a Miskolczon állomásozó 17-ik hadosztály tüzérezred egyik rokonszenves fiatal tagja rendes szolgálatát végezte márczius 7-én a tüzérlaktanyában, miközben mint jó lovas, érdeklődéssel figyelte meg a tüzérek lovaglási gyakorlatait is. Egy ily alkalomkor látja, hogy az egyik tüzér sehogyszem bír ujoncz lovával. Hesz Miklós erre maga ült fel a mkranczos lóra, hogy megfőkezzze.

A toporzékoló, ágaskodó nyugtalan állat a j-les lovas alatt lecsendesedett és kétszer rendes menetben körüljárta a lóvardát. Az egyik sarokban azonban egyszerre csak i mért nyugtalan lett, ágaskodni kezdett, majd vágtatásba esett. Ekkor Hesz nagy lendítéssel kirepiült a nyeregéből s esésében nagy ívet írva le a levegőben, szétárt karokkal, arczal bukott a porondra, de alig hogy leesett, szinte hihetetlen erő kifejtéssel felpattant a földről. Ez az erő kifejtés azonban csak fellobbanása volt az erős testszervezetű hadnagy rendkívüli izomerejének, mert mikor tisztársai hozzásiettek, már erőtlenül hullott karjaikba. Arczát ekkor már

iparának és kereskedelmének föllandulása a tervezett vasut nélkül el sem képzelhető.

Tolnay Lajos azt is hangsúlyozta, hogy e fontos vasut kiépítése által a poprádvölgyi lakosságnak tömeges kivándorlását meg lehet majd akadályozni és mintán e vasutvonal kiépítése által a Gácsországgal való kereskedelem rendkívül emelkednek, a Poprádvölgy kibontakozhatnak a szomorú anyagi helyzetből, mely e völgynek derek, munkás és hazafias lakosságára immár végzetessé kezd válni.

A küldöttség a legkedvezőbb választ nyerte a minisztertől, a ki kijelentette, hogy *miután oly vidék megmentéséről van szó, mely Magyarországnak határszélén a magyarságnak őre és védbástyája, a podolin—orlói vasut ügyét melegen felkarolja és annak kiépítését siettetni fogja.*

Mint hogy e vasutnak — melyhez nemesak szoroson vett helyi érdekek fűződnek — közgazdasági fontosságát a kormány is elismeri, hihetőleg oly anyagi támogatásban fogja azt részesíteni, mely annak kiépítését rövid idő alatt megvalósíthatóvá teszi.

(—y)

Éborította a vér s mikor ágyra fektették, szájából is vért tört elő. A segítségül hívott orvosok csakhamar megállapították, hogy a szerencsétlen fiatal halnaggy-ráskodást szenvedett s hogy az orrsontja is összehúzódott. Állapota rendkívül súlyos és még maig is élet s halál között lebeg. Az orvosok reménylik, hogy a beteg roppant erős testalkata és fiatalsága legyőzi a súlyos bajt s meg lesz menthető.

Kevésbé veszélyes, de következményeiben igen súlyos az a baleset is, ami a napokban zempléni dr. Moskovits Iván honfitársunk, a világ legjelesebb sakkmeistere között Monte-Carlo-ban most folyó versenyen első gyanánt vezet a küzdelemben.

Márczius 12-én fejezték be a sakkversenyt, melyből Maróczy Géza hazánkfa elsőnek került ki 14 $\frac{3}{4}$ egységgel s így az első díj: 5000 frank az ő osztályrésze lett.

Ezzel Maróczy a világ összes sakkmeistere közül elsőnek küzdötte fel magát Lasker mellé, aki utóbbi a most lefolyt sakkversenyen nem vett részt.

HIREK.

* **A máv. hivatalnokok takaré- és előlegzési egyletének igazgatósága és felügyelő-bizottsága** a f. évi márczius hó 1-én megtartott XXX. rendes közgyűlés alkalmával megejtett választás eredményéhez képest a folyó 1902. évre következőleg alakult meg: **Elnök: Dr. Kiss János, Felügyelő-bizottság: Kotányi Zsigmond, Kósa Károly, Vész Béla** rendes tagok, **Littke Jenő, Pretsch Károly és Rohay Béla** póttagok. **Igazgatóság: Engelthaler Ödön, Koszits Szilárd, Márkosy Béla, Medveczky Aladár, Moeskonyi Károly, Ófner József, Petz Antal, Sviderszky József és Ullrich Antal.**

* **Jótekonyság.** A „Vasutasok Családi Naplára” szerkesztő bizottsága által megindított mozgalomnak nemes eszméi termékeny talajra találtak vasutas kartársaink között. A szegény vasutas árvák javára kiadott naptár egy-egy évfolyama 3000 majd 8000 példányban kelt el s ez tette lehetővé, hogy a folyó év tavaszán már a második 3000 koronás alapítvány lesz árvaink javára letéteményezhető. A napokban ismét három nagy adomány érkezett a fent nevezett szerkesztő-bizottság elnökének, Vidats János osztályvezetőnek kezeihez azon kivánsággal, hogy az

Charousek halála óta, aki magát Laskert is megverte, Maróczy Lasker mellett a világ legarósebb sakkmeistere s ha úgy halad, mint eddig, legközelebb tanító-mesteret Laskert is tulzárnyalja.

Egy pár cipő meséje.

— Karezolat. —

Indulásra készen prüszköl a budapesti gyorsvonat. A leszállt utasok kíváncsian kandikálnak ki a kupéból. A váróteremben harsány hangon kiabál a kapus:

— Beszállani! Hatvan, Budapest felé!

A kapus kőüljárja a termet, ahol egy szék alatt szemébe ötlök egy formás, kis női cipő.

— Hm. Vajjon ki hagyhatta el?

A kis cipővel végigjár a kupék előtt. Egy első osztályú fülkéből kihajol egy elegáns fiatal ur:

— Itt a párja Itt találtam a kanapén.

A kapus tovább keresi a cipők gazdáját.

Egy harmad osztályú fülkéből barna, falusi menyecske fülögpirulva szól a kapushoz:

— Csakhogy megtalálta a cipőmet, a jó Isten is állja meg érte . . .

A gőssip éles hangon sivit s a vonat zakatolva meg indul. A kapus pedig ravasz mosolylyal, fejcsóválva néz a gyorsan száguldó vonat után . . . **A. B. C.**

összegek a miskolci vasuti árva-alaphoz csatoltassanak. A *balassa-gyarmati altisztek* 1901. augusztus havában rendezett majálisuk tiszta jövedelmét *64 koronát*, — *zólyomi* kartásaink (kiknek e télen ez már a második adományuk) a folyó év márczius 2-án megtartott multság jövedelméből *410 kor.* és *31 fillért* s — végül a *miskolci máv. altisztikör* a télen rendezett táncvigalmának bevételeiből *100 koronát* juttatott a szép célra. — E nemes jótékonyság önmagát dicséri.

* **Orvos tanácsadói kinevezés.** A Dr. Frank Miksa halálával megüresedett miskolci orvostanácsadói állásra a magy. kir. államvasutak igazgatósága *Dr. Goldberger Miksa* miskolci pályatorvost nevezte ki. — Az új orvosi tanácsadó 1897. évtől áll a máv. szolgálatában s ez új, tekintélyes állásra történt kinevezetése eddigi eredménydús és kötelességtudó szolgálatainak méltó jutalma.

* **Lukács Béla siremléke.** A kereskedelmügyi minisztérium megbízásából *Ligeti Miklós* szobrász tervet készített *Lukács Bélának*, a volt kereskedelemügyi m. kir. miniszternek siremlékére. Az emléket erdélyi terméskőből faragják ki a zalatnai faragó-iskolának, melyet a néhai miniszter alapított, növendékei.

* **A magyar vasuti és hajózási klubba** a múlt hó folyamán *százharman* léptek be a miskolci üzletvezetőség területéről. A klubnak f. hó 3-án tartott választmányi ülése ezt örövendetes tudomásul vevén, *Vidats János*

osztályfőnököknek, kinek buzdítására lépett be az új tagok nagy része, elismerést és köszönetet szavazott.

* **Új vasutvonal.** Az Ipolyszakállostól Szete, Százd, Deménd, Magyarád, Szántó, Bori, Csank és Varsány községek érintésével Lévaig, innen pedig Zsember, Bát, Alsóbaka, Bakabánya, Uhliskó és Gyekés irányában Selmezbányáig tervezett új vasutvonal, — melynek létesülése ezen vidék gazdasági életére igen jótékony hatással volna — előmunkálati engedélye immár harmadizben újabb egy évi időtartamra meghosszabbított.

* **Közúppal megátadott vonat.** Mende és Süllyap községek között a minap valóságos közúppal érte a személyvonatot. A pestmegyei Mende állomást elhagyva, ismeretlen tettesek úgy megdobálták a vonatot, hogy annak *tizenkilenc ablaka* betörött s az utasok közül *többen megsérültek.* Egy asszonynak félszemét ütötte ki egy kő, míg egy férfinak két fogát verte ki egy kődarab. A tetteseket a csendőrség nyomozza.

* **Borzalmas vasuti szerencsétlenség.** Galveston és San-Antónia állomások között — mint New-Yorkból jelentik — egy vonat kisiklott s a ruganyok a surlódás következtében meggyuladván, az egész kocsisor hamarosan lángba borult. Tizenhét utas életét vesztette s azonkívül számosan szenvedtek kisebb-nagyobb sérüléseket.

CSARNOK.

Thevenet doktor igazsága.

3 Némethől fordította: Irentruh.

„Hosszu ideig nem voltam képes megtudni a visszautasítás okát, mert hisz Emilia, mint ő maga bevallotta, a rajongásig szeretett. Egyik nővére vegre elárulta a titkot. Harley kisasszony esodája volt a szépségnek, de volt egy természeti fogyatkozása is, — *csak egy lába volt* s a gyöngéd lélek félt, hogy e hibája miatt, ha nőmmé lesz valaha, kevésbé fogom szeretni őt.“

„Rögtön elhatároztam magamat. Egyenlő akartam vele lenni s köszönet érte önnek, kedves Thevenet, — hasonló lettem hozzá!“

„Mikor visszatértem a csalódásig természetű falákkal Londonba, első dolgom volt Harley kisasszonyt fölkeresni. Már előre megírtam Angliába s így ismerőseim köreiben mindenütt tudták, hogy lóról esvén, lábamat törtem s azt amputálni kellett. Emilia elájult, mikor először meglátott. Soká vigasztalhatatlan volt, de vegre — feleségem lett.“

„Csak az esküvőt követő napon közöltem vele titkomat, hogy mily áldozatot hoztam önszántamból az ő birhatásáért. S e vallomásom óta Emiliám még forróbban szeret.“

„A míg csak élek, hálás leszek Önnek, kedves Thevenet. Jöjjön Londonba, látogasson meg bennünket, ismerje meg nőmet, lássa boldogságunkat s akkor mondja meg egyszer: „*Őn bolond.*“ *Temple Charles.*“

Thevenet doktor harsogó kacajra fakadt, a mint elolvasta a levelet. Még akkor is nevetett, mikor leült íróasztalához, hogy válaszoljon az angol levelére.

Válasza a következő volt:

„Köszönöm Uram fejedelmi ajándékát. Annak kell neveznem, mert a küldött utalványt nem tekinthetem csekély fáradságom díjának.“

„Szerencsét kívánok a legkedvesebb nővel kötött házassághoz. Igaz, hogy egy egész láb-szár kissé sok egy asszonyért, bármily szép, erényes és kedves legyen is az, de nem tulsok akkor, ha a *csere végén* nem csalódik az ember. Adám a feleségeért egy oldalbordáját áldozta fel s igen sokan voltak, kik fejüket adták imádottjukért.“

„Mindamellet engedje meg nekem, hogy egész szerényen régi véleményemnél maradjak. A jelen pillanatban persze önnek van igaza. Ön most a mézeshetek paradicsomában él. Amde nekem is igazam van avval a különbséggel, hogy az én igazságom csak nagyon lassan érik meg, mint minden igazság, melynek erejét csak később ismerjük fel.“

(Vége köv.)

* **A zólyomi vasuti táncmulatságon,** — melyről mult számunkban adtunk hirt — a következők járultak felülfizetéseikkel a jótékony célra befolyt jövedelemhez:

Wünsch Róbert 20 kor.; Kún Bertalan forgalmi főnök, Skrovina Mátvás polgármester, Ungár Mór mérnök vállalkozó 10—10 koronát; Hein Adólf vendéglős, Schvarz Mór 5—5 kor.; dr. Tomasehoff Jakab pályorvos, Regitkó Albert, Tandich Lipót 4—4 kor.; Illner Antal, Furgyik György, Ricotti Egrito, Krausz Samu 3—2 kor.; Millithei Ferencz, Nádossy Gyula lapszerkesztő, Strausz Vilmos, Terényi főmérnök, Kollár Gyula, Ruzsák Manó, Jeranek Sándor, Löwy testvérek, Bogesitsch János főmérnök, Bartos Lajos, Körmeny Dezső, Droba Sándor, Taudlich Jakab, Hajdu András, Plauka János 2—2 kor.; Wlassich Nándor, Porges Márk, N. N. 1—1 koronával.

A felülfizetésekért ez uton is köszönetet mond a táncmulatság rendező-bizottsága.

* **Sikkasztó pénztáros.** Lemberg pályaudvar személypénztáránál a megejtett rovancsolás alkalmával *Orel* főellenőr több ezer korona hiányt állapított meg. A pénztáros *Vojcikievic* hivatalnok bevallotta, hogy a jegyek kiadásánál visszaéléseket követett el, a pénztárból hiányzó összeget elsikkasztotta s azt saját céljaira használta föl.

* **A kötelességtudás áldozata.** Példás kötelességérzetének áldozata lett a napokban *Vilcsék István* vasuti fékező. A kötelességtudó ember ugyanis Várad-püspöki állomáson észrevette, hogy a váltó rosszul áll s így a tovább haladó vonatot baj érheti, mire leugorva a vonatról, a váltót helyes irányba állította be. Ezen bátor tettevel megmentette a vonat biztonságát, azonban a mozdony elérte őt s egyik lábát teljesen összeroncsolta. — Ismét többen vannak egygyel a vasut hős nyomorékjai.

* **Rablók egy vasuti állomáson.** Vakmerő rablás történt Zdenicza szlavoniai vasuti állomáson. Este tíz órakor a Zdeniczára érkező személyvonatról négy vidéki paraszt ember szállott le, a kik arra kérték az állomáson felügyelő őr, engedje meg, hogy éjszakára a váróteremben maradhassanak. Az őr azonban megtagadta kérésüket. Éjjel után az épületben lakó állomási főnök dörömbölést hallott a jegykiadó szobából. A szokatlan zajra fölkel, magára kapta ruháját s revolverrel lement a pénztáráépületbe. A pénztár ajtaját nyitva találta, tehát egyenesen oda tartott, de alighogy az ajtóhoz lépett, négy ember ugrott elő s a meglepet főnököt félrelökve, elmenekült. Az állomásfőnök utánuk lött a menekülőknél, de azok megugrottak. A rablók először a jegytartó szekrényt, majd pedig a pénztár fiókot törték fel, de pénzt nem találtak. A jegyszekrényből sok jegy hiányzik, de ezeket nem használhatják, mert nem voltak lebélyegezve. Szkripán Venczel állomási őr, aki örködés helyett lefeküdt aludni, felfüggesztették állásától.

* **Szerencsétlenség a pályaudvaron.** Bertalan Albert 26 éves kocsitoló a józsefvárosi pályaudvaron tolatás közben két kocsi ütközője közé került és a jobb lábán súlyos sérülést szenvedett.

* **Lélekkufárok áldozata.** Megrendítő módon halt meg egy fiatal leány a Homonna és Mezőlaborecz közötti vonalon. Hodoli Viktória 16 éves ruthén leányt lélekkufárok eladták egy galicziai lélekkufárnak és társnőjével együtt utnak indították őket Mezőlaborecz felé. A leány egész uton sirt, szabadulni akart. Mezőlaborecz előtt a vonat egy perczre megállt. A leány künn állt a folyosó végén s mikor a vonat megindult, felrántva a kocsi ajtaját leugrott és fejével egyenesen a kerekek közé bukott, — mire a vonat megállt, már halott volt.

VEGYESEK.

Francia vasutak kártérítése. A francia közmunkaügyi minister utasítására készült statisztikából tudomásunkra jutott adatok szerint a francia vasutársaságok balesetekből, vonatkésésekből, áruk elvesztéséből kifolyólag tetemes összegeket fizetnek ki évente. Érdekes, hogy míg ez a kártérítési összeg 1885-ben még nem tett ki 5 millió frankot, 1895-ben 7 $\frac{1}{2}$ millió frankra, 1898-ban 8 $\frac{1}{2}$ millió frankra, a mult évben pedig már 17 millió frankra emelkedett. Azon fáradoznak most az illetékes körök, hogy a kártérítési összeg ily rohamos emelkedésének okát s ezzel kapcsolatban a kárösszeg lejjebb szállításának módozatait megállapítsák.

A vontatóképesség emelése. A Great Hort-hern vasut igazgatósága érdekes új találmánnyal folytat most próbákat és kísérleteket. Az új találmány a mozdonyok vontatóképességének emelését célozná, a mi az eddigi kísérletek eredménye szerint sikerre is vezetett. Az új találmány, mely a mozdonyok vontató erejét a tüzelőanyag minden szaporítása nélkül megkettőzteti, — csekéiy költséggel minden meglevő mozdonyra rá szerelhető. Technikai részletek a találmány felől még nem jutottak nyilvánosságra, de úgy látszik, hogy a készülék a mozdonyba épített szelep-szerkezeten alapszik s nem utolsó előnyét képezi az sem, hogy alkalmazása mellett a mozdony nem hány szikrákat.

Közlekedési sebességek. Egy szenvedélyes buvárkodó a különféle közlekedési eszközök rekordjait — egy órai időt véve számításba — következő sorrend szerint állította össze:

	Kilométer.
A legjobb vasuti mozdony	97 00
Touries-féle automobil	86 00
Beonnais-féle automobil	78 00
Riga-féle automobil	74 76
„Vipera“ torpedóhajó	66 10
Kerékpár a pályán	65 72
Kerékpár országúton	50 00
Verseny kerékpár	40 17
Mac Gyovan kapitány, lovon	33 40
Edington, kórsolyán	30 80
Snowdon, műjégpályán	28 90
Automobil esolnak	28 80
Versenyfutó, Watkins	18 87
Meagher, gyalogjáró	13 14
Jarvis, uszó	4 19

IRODALOM, MŰVÉSZET.

A „Haladás“ pályázata. Értesítjük az érdeklődőket, hogy a lapunk által hirdetett pályázatra már, eddig 5 szakmunka és 11 szépirodalmi dolgozat érkezett be. Az előjelekből és a beérkezett munkák minőségéből ítélve, a *Haladás* ezen első pályázata igen szép eredménnyel fog záródni.

Eder Berta hangversenye. F. hó 12-én — mint előző számunkban előre jelentettük — élvezetes hangversenyben volt része Miskolcz zenekedvelő közönségének. *Eder Berta* operaénekesnő, *Eder Godofréd* volt vasuti főfelügyelőnek leánya és *Eder Gyula* máv. ellenőr nővére tartotta meg hangversenyét *Lányi Ernő* és *Recht Sándor* közreműködésével. A kiváló énekművész, ki eddig Olaszországban képezte magát s kívül a m. kir. Opera intendánsa most tárgyal szerződésére vegett, elragadta hallgatóit hangjának erejével s énekművészetének tökéletességével. Különösen tetszett a Mayerbeer szerzette „Aria“ a „Proféta“ dalműből s viharos tapsot aratott a művész Lányi Ernő magyar dalának eléneklésével.

Olcso könyvek. A „Haladás“ előfizetői ifj. Görgey Lászlónak „Képtelen történetek“ ez. novellas könyvét, valamint Szűts Jenőnek „A szerelem esője“ ez. regényét kedvezményes áron 1—1 koronáért rendelhetik meg lapunk kiadóhivatalában. Ajánljuk az érdekes olvasmányokat kedvelő közönség figyelmébe.

Gerő M. Mór urnak,

a „Vasuti Lapok“ felelős szerkesztőjének
Budapesten.

A „Vasuti Lapok“ f. évi márczius hó 9 iki számában „A vasut és a sajtó“ ezim alatt (6) jellel megjelent közleményre a következőkben felelek:

Nem tudom, mi lehetett indító oka és célja azoknak a hitvány gyanúsításoknak és tendenciózus hazugságoknak, melyek a jelzett közleményben foglaltattak, arra azonban az Ön szerkesztésében megjelenő lapot hivatottnak egyáltalában nem tartom, hogy lapunk felett bárminemű kritikát is gyakorolhasson. A hivatko-

zott közleménynek erre vonatkozó soraira ennőlfogva nem is reflektálok.

Az azonban kötelességem hogy a czikk írójának azon soraira, melyekben ugy az én, mint szerkesztő-társaim ujságírói tisztességét merészeli meggyanusítani, a leg-határozottabban kijelentsem, hogy semmiféle szennyes revolver zsurnalisztikától nem félek, hanem — minden hírlapi polemiait e tárgyban egyszersmindenkorra beszüntetve — jövőre az orrára verek annak, a ki velünk szemben nem marad meg a tisztesség határa között.

Kelt Miskolczon, 1902. márczius 15-én.

Ifj. Görgey László.

FEJTÖRŐ.

Lapunk olvasóitól szivesen közlünk rejtvenyeket. —

Koczkarejtvény.

Közli: Kovács László (Losonc).

36	36	27	27
25	25	31	25
9	18	22	14
18	18	7	14

E számok egy-egy oszlopban balról jobbra és felülről lefelé ss-at adjanak.

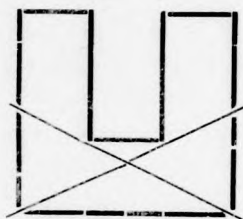
Megfejtését márczius hó 30-án megjelenő 5. számunkban hozzuk.

A megfejtők között egy jutalmkönyvet sorsolunk ki.

A megfejtés határideje márczius hó 26.

Folyó évi I. számunkban közölt rejtvény megfejtése:

A kitűzött jutalmat a megfejtők közül sorsolás útján *Maksay Ferencz* nyerte meg, kinek czimére *Petőfi Sándor* költeményeit postára tettük.

Szerkesztői üzenetek.

O. G. és B. V. Zólyom. Szives jóindulatukat s hathatós támogatásukat hálásan köszönjük.

Algöver J. pf. A ezimszallagot helyesbítettük.

Virág S. Kassa. Az első és második számot pótlólag megküldöttük. Valószínűleg a posta tévedése folytán nem kapta azokat multkor kézhez.

Kis fiam bölcsőjénél. Nem üti meg a mértéket. Jobbat kérünk!

Vida Sándor. A tévedést megszüntettük.

Csávok, Losonc. Mutatványszámot küldtünk. A beküldött rejtvenyekből válogatunk, mai számunkban is hozunk egyet. Helyemü küldeményeit mindig szivesen fogadjuk.

N. J. pf. Kassa. Köszönjük lapunk iránti érdeklődését. A lappéldányokat utnak indítottuk.

O. Gyuláné. A rejtvenyeket köszönettel felhasználjuk.

P. L. Bélabánya. A lapot ezimre megindítottuk. Az eddigi két számot pótlólag megküldöttük.

Hivatalosan ólomzárolt, arankamentes

lóhere- és luczernamag

eredeti fajtisza takarmányrépamag,
továbbá mindennemű más **mezőgazdasági, konyhakerti és virág-**
mag, kereskedésem régi jó hírnevéhez híven, legjobb minőségben kapható.

WEIDLICH PÁL magkereskedésében „a fekete kutyahoz”
MISKOLCZON.

Árjegyzéket vagy mintát kívánatra bérmentve küldök.

Vasutasoknak

igazolójegyekhez szükséges

arczképeket

vagy bármilyen más

★ fényképfölvételeket ★

15 százalékkal

olcsóbban mint, bárki más

kifogástalanul készít

Bárdos Vilmos

fényképész

MISKOLCZON.

GRAMOPHON

Van szerencsém a n. érd.
közönség szives tudomására
adni, hogy

„Gramophon”

és

„Graphophon”

beszélő és zenélő gépek

bizományi raktárát átvettem.
Azokból, valamint bejásztott és
és üres lapok és hengerekből
nagy raktárt tartok.

Tisztelettel

MERKL GYULA

vas- és fegyverkereskedő

MISKOLCZON.

GRAPHOPHON

Zenélő és beszélő gépek.

Lapok és hengerek.

Köhögés ellen

Angol mellszörp

Kipróbált hatásu!

Főraktár:

Dr. Resofszky Emil

gyógyszertára Miskolczon.

Ára 1 korona.

MÁV. alkalmazottak 15 szá-
zalék engedményben részesül-
nek.

A legjobb varró és himzőgépek

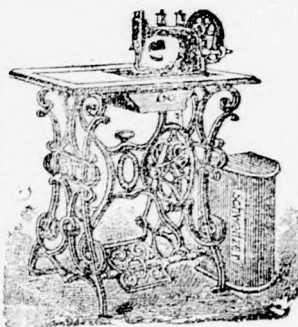
családi és ipari használatra

SCHWEITZER TESTVÉREK

varrógépnagykereskedő cégénél

Miskolczon, Széchenyi-u. 86.

sz. a. szerezhető be.

A párisi világkiállításon arany-
éremmel kitüntetve.Minden gépért **hat évi**
írásbeli jótállás.Iparistólát végzett leányok
a varrógép üzletben fizetés-
sel felvétetnek.

Üzlet-átvétel. Tiszteletteljesen értesitem Miskolcz és környékem t. közönségét, hogy a volt **Verő-féle könyv- és papirkereskedést megvettem** s azt az eddigi helyiségben (**Miskolcz, Széchenyi-utca, a színház mellett**) tovább vezetni fogom.

Az áruaktárt **sok újdonsággal** teljesen felszereltem, az üzlettel átvett árukat pedig, míg a készlet tart, **mélyen leszállított áron** adom el. **Kölesönkönyvtáramat**, mely csupán **modern** magyar, német, francia és angol művekből áll, a m. t. közönség különös figyelmébe ajánlom. A kölesönkönyvtár jegyzékét kívánatra vidékre is szívesen megküldöm. Legfőbb törekvésem az lesz, hogy mérsékelt árak és pontos kiszolgálás által m. t. vevőim igényeit minden tekintetben kielégítem.

Vadász M. könyv- és papirkereskedés,
kölesönkönyvtár

Szíves pártfogásért esd. kitünő tisztelettel

(ezelőtt VERŐ)

Miskolcz, a színház mellett.

Legujabb értesítés tavaszra!

Örömmel értesitem a n. é. közönséget, hogy sikerült egy nagyobb készlet rőfös és rövidáru cikket roppant olcsó áron megvásárolni, a melyek **gyári áron alól** eladatnak. A n. é. közönség saját érdekében teszi, ha **tavaszi szükségletét** nálam minél előbb beszerzi, annál is inkább, mert oly olcsó árak mellett ezen készlet gyorsan eladatik.

Tisztelettel

Amerikai Áruház.

Verseny nélkül!

Prima jó **mosó kartonok** minden színben és kedvelt mintákban méterje 15 kr. Finom szintartó **levantinok** méterje 22, 25, 28 kr. **Angol zefirek** kiváló szép minták, nagy választék, méterje 25, 28 kr. Francia zefirek, legujabb kivitel (eszkos és schiné minta) méterje 30-40 kr. Finom fehér és himzett selyem **battisztok** méterje 34, 40, 45 kr. Fehér sűrű szövött **moll battiszt Clair** méterje 15, 20, 22 kr. és feljebb.

Duplasz. divatszövetek minden kivihető mintákban 22, 24, 26, 28, 30 kr. **Legujabb pepita** és más kivitelű mintákban, méterje 52 krtól feljebb. **Tavaszi kosztüm-kelme**, 120 cm. széles, gyönyörű kivitelben, méterje 86 krtól felj. **Duplasz. fekete kelme** méterje 26 krtól feljebb. **Fekete kelme** 120 cm. széles, tiszta gyapju, méterje 56 krtól feljebb. **Kamgarn kelmék**, egyszínű 120 cm. széles, a legdivatosabb színekben, méterje 72 krtól feljebb. **Vásznak** 1 vég 30 ról creas vászon 350, 450. 1 vég 30 ról Rumburgi pamutvászon 485 és feljebb. **Futószőnyegek**, 65 cm. széles futószőnyegek méterje 23 krtól feljebb. **Csipkefüggönyök** 100 cm. széles, méterenként 22, 28, 30, 38, 42, 50, 60, 65 kr 120 cm. széles méterenk. 70, 85, 120. **Férfi és női fehér ingek**, sima fehér férfi ing 90 krtól feljebb, női ing csipkével vagy himzéssel díszítve 65 krtól feljebb. **Férfi alsó nadrág**, erős Copperból 6 drb 495 frt, francia szabás, szegélyezett övvel, legjobb minőség, 6 drb 650 frt. **Női és férfi zsebkendők** 85 krtól feljebb. Fekete és színes gyermek, női, valamint férfi **harisnyák, ingblousok, miderek, keztük, női és férfi nyakkendők, harisnyák, csipke, szalag, selyem, disz-zsinór, aplikáció** és mindenféle **szabókelékek** legolcsóbb árban kaphatók.

AMERIKAI ÁRUHÁZ

Városháztér 28. **MISKOLCZ** Breuer-palota.

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.